

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Matusenco Ion în numele inculpatului Scorțescu Denis și SC „Xxxxx” SRL, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2019, în cauza penală privindu-i pe

Scorțescu Denis Xxxxx, născut la data de xxxxx, originar din Xxxxx și domiciliat în Xxxxx;

Societatea Comercială „Xxxxx” SRL, c/f Xxxxx, înregistrată la Camera înregistrării de Stat la 27.01.2010, cu adresa juridică Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 12.06.2018 – 03.06.2019;
2. Instanța de apel : 09.07.2019 – 02.12.2019;
3. Instanța de recurs ordinar : 17.02.2020 – 13.05.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul Central din 03 iunie 2019, s-a încetat procesul penal în cauza penală privind învinuirea lui Scorțescu Denis și Societatea Comercială „Xxxxx” SRL, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.27, 248 alin. (5) lit.d) Cod penal, pe motiv că fapta inculpaților constituie o contravenție.

A fost recunoscut vinovat Scorțescu Denis și Societatea Comercială „Xxxxx” SRL, în comiterea contravenției prevăzute de art.13, 287 alin.(10) Cod contravențional.

S-a încetat procesul contravențional privind învinuirea lui Scorțescu Denis și Societatea Comercială „Xxxxx” SRL de săvârșirea contravenției prevăzute de art.13, 287 alin.(10) Cod contravențional pe motiv că prescripția înlătură răspunderea contravențională.

Cerința acuzatorului de stat privind încasarea în mod solidar de la Scorțescu Denis și Societatea Comercială „Xxxxx” SRL, a contravalorii semiremorcii de model Schmitz, anul fabricării 2005, s-a respins ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Scorțescu Denis, deținând funcția de director comercial la S.C. „Xxxxx” SRL, la 29.01.2018, numit prin ordinul nr.3 din 05.01.2015, acționând independent însă în interesul persoanei juridice respective, având intenția de a transporta peste frontiera vamală a Republicii Moldova mărfuri a cărui export este sistat conform HG nr. 664 din 27.05.2016, i-a indicat cet.Ojog Nicolae, care deține funcția de depozitar la aceeași întreprindere, să încarce mijlocul de transport de marca „Scania” cu n/î XXXXX și semiremorca cu n/î XXXXX, cu aproximativ 20 m³ de produse lemnoase printre care elemente pentru podele (terase), nefinisate, geluite pe față, profilate de-a lungul cantului și cherestea tivită din stejar. Totodată, în aceeași zi, aproximativ la orele 18:00, prezentându-se la depozitul întreprinderii menționate supra, a verificat conținutul încărcăturii, care constituia 21,20 m³ și anume 9.89 m³ de elemente pentru podele (terase), nefinisate, geluite pe față, profilate de-a lungul cantului și 11,30 m³ de cherestea tivită din stejar, a cărui export este sistat. În continuare, Scorțescu Denis, prelungindu-și acțiunile sale infracționale în interesul S.C. „Xxxxx” SRL, cunoscând cu certitudine că în mijlocul de transport de marca „Scania” cu n/î XXXXX și semiremorca cu n/î XXXXX sunt încărcate 21,20 m³ de masă lemnoasă și anume 9.89 m de elemente pentru podele (terase), nefinisate, geluite pe față, profilate de-a lungul cantului și 11,30 m³ de cherestea tivită din stejar, a cărui export este sistat, a completat Invoice-ul și declarația vamală nr.2021i630 din 29.01.2018, în care a introdus date denaturate, potrivit căreia S.C. „Xxxxx” SRL urma să exporte în adresa S.C. „Barlinek România” doar „elemente pentru podele (terase), nefinisate, geluite pe față, profilate de-a lungul cantului” în cantitate de 16,81 m³, fapt confirmat cu ștampila S.C. „Xxxxx” SRL. Ulterior, la 30.01.2018, în jurul orelor 15:30, la pista de control vamal „ieșire autocamioane” a postului vamal „Sculeni” s-a prezentat mijlocul de transport de marca „Scania” cu n/î XXXXX și semiremorca cu n/î XXXXX, care, conform actelor de însoțire Invoice-ului nr.1 din 29.01.2018 și declarației vamale nr.2021i630 din 29.01.2018, completate de către Scorțescu Denis în calitate de director comercial al S.C. „Xxxxx” SRL, transporta 16,81 m³ de „elemente pentru podele (terase), nefinisate, geluite pe față, profilate de-a lungul cantului”. Însă, în rezultatul controlului fizic efectuat s-a stabilit că în mijlocul de transport și semiremorca menționată mai sus are o încărcătură de 21,20 m³ de masă lemnoasă și anume 9.89 m³ de elemente pentru podele (terase), nefinisate, geluite pe față, profilate de-a lungul cantului și 11,30 m³ de cherestea tivită din stejar a cărui export este sistat, cu valoarea totală de 160 809,02 (o sută șaiszeci mii opt sute nouă lei și 02 bani), fapt care a dus la reținerea mărfurilor.

Societatea Comercială „Xxxxx” SRL, a comis infracțiunea de tentativă de trecere ilegală peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în proporții mari, prin nedeclarare și declarare neautentică în documentele vamale și în alte documente de trecere a frontierei, de două persoane, în următoarele

circumstanțe: Astfel, S.C. „Xxxxx” SRL, a cărei director comercial fiind Scorțescu Denis, numit prin ordinul nr.3 din 05.01.2015, ultimul acționând independent însă în interesul persoanei juridice respective, urmărind scopul trecerii frauduloase a mărfurilor peste frontiera vamală a Republicii Moldova a depus declarația vamală de export cu nr.2021i630 din 29.01.2018, potrivit căreia SRL „Xxxxx” urma să efectueze export în adresa companiei din România „Barlinek România” a mărfurilor „elemente pentru podele de stejar”, în cantitate de 16,81 m³, codul mărfii fiind indicat (440929990).

În continuare, Scorțescu Denis, prelungindu-și acțiunile sale infracționale în interesul S.C. „Xxxxx” SRL, cunoscând cu certitudine că în mijlocul de transport de marca „Scania” cu n/î XXXXX și semiremorca cu n/î XXXXX sunt încărcate 21,20 m³ de masă lemnoasă și anume 9.89 m³ de elemente pentru podele (terase), nefinisate, geluite pe față, profilate de-a lungul cantului și 11,30 m³ de cherestea tivită din stejar, a cărui export este sistat, a completat Invoice-ul și declarația vamală nr.2021i630 din 29.01.2018, confirmat cu ștampila S.C. „Xxxxx” SRL, în care a introdus date denaturate, potrivit căreia S.C. „Xxxxx” SRL urma să exporte în adresa S.C. „Barlinek România” doar „elemente pentru podele (terase), nefinisate, geluite pe față, profilate de-a lungul cantului” în cantitate de 16,81 m³. Ulterior, la 30.01.2018, în jurul orelor 15:30, la pista de control vamal „ieșire autocamioane” a postului vamal „Sculeni” s-a prezentat mijlocul de transport de marca „Scania” cu n/î XXXXX și semiremorca cu n/î XXXXX, care, conform actelor de însoțire Invoice-ului nr.1 din 29.01.2018 și declarației vamale nr.2021i630 din 29.01.2018, completate de către Scorțescu Denis în calitate de director comercial al S.C. „Xxxxx” SRL, transporta 16,81 m³ de „elemente pentru podele (terase), nefinisate, geluite pe față, profilate de-a lungul cantului”, însă, în rezultatul controlului fizic efectuat s-a stabilit că în mijlocul de transport și semiremorca menționată mai sus are o încărcătură de 21,20 m³ de masă lemnoasă și anume 9.89 m³ de elemente pentru podele (terase), nefinisate, geluite pe față, profilate de-a lungul cantului și 11,30 m³ de cherestea tivită din stejar a cărui export este sistat, cu valoarea totală de 160 809,02 (o sută șaiszeci mii opt sute nouă lei și 02 bani), fapt care a dus la reținerea mărfurilor.

Astfel acțiunile lui Scorțescu Denis și Societatea Comercială „Xxxxx” SRL întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.13, 287 alin.(10) Codul contravențional, adică *tentativa de trecere a mărfurilor, obiectelor și altor valori peste frontiera vamală a Republicii Moldova eludându-se controlul vamal prin nedeclarare, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune de contrabandă sau o altă infracțiune.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Russu Tatiana, prin care fără a contesta vinovăția, a solicitat admiterea apelului, casarea în parte a sentinței Judecătorei Ungheni din 03 iunie 2019, în privința inculpaților Scorțescu Denis și

Societatea Comercială „XXXXX” SRL din motivul netemeinicii acesteia, cu dispunerea confiscării în baza art.106 Cod penal în folosul statului 11,30 m³ de cherestea tivită din stejar, 4,39 m³ de elemente pentru podele (terase), nefinisate, geluite pe față, profilate de-a lungul cantului, și a încasa în mod solidar de la Scorțescu Denis și SRL Serdolix- Nord contravaloarea semiremorcii de model „Schmitz” în sumă de 108 891 lei.

În susținerea apelului acuzatorul de stat a invocat că: cu certitudine s-a stabilit faptul că, semiremorca a fost folosită pentru săvârșirea contravenției, și anume: la trecerea mărfurilor peste frontiera vamală, circumstanțe care au determinat recunoașterea mijlocului de transport în calitate de corp delict și supus confiscării. Astfel acuzarea a demonstrat faptul că semiremorca a fost utilizată și destinată săvârșirii contravenției și în circumstanțele descrise acesta cade sub incidența art.106 Cod penal. Confiscarea specială reprezintă o măsură de siguranță (adică „o măsură de precauție, de prudență a statului, care înțelege necesitatea de a-1 lipsi pe făptuitor de orice obiect pe care, în materialitatea lui, l-ar putea folosi la comiterea unei infracțiuni sau a unei contravenții), nu o pedeapsă, așa cum a decis instanța. Măsura de constrângere sub formă de confiscare specială a bunului cu care s-a săvârșit contravenția-semiremorca corespunde criteriilor legale, fiind prevăzută de mai multe acte legale aplicabile speței, urmărește un scop legitim și este necesară într-un stat democratic. Măsura în discuție urmărește combaterea fenomenului de transportare ilicită a mărfurilor peste frontiera vamală, în cazul dat a produselor lemnoase. Republica Moldova are obligația pozitivă față de partenerii săi europeni de a combate acest fenomen, pentru a proteja sistemul său economic, precum și pentru a demonstra altor state, îndeosebi Comunității Europene, că este un partener de încredere, care poate controla fenomenul nominalizat și poate asigura securitatea, inclusiv cea economică, a partenerilor săi. Astfel instanța de fond, conform sentinței din 03 iunie 2019, a constatat toate circumstanțele expuse mai sus, pentru a aplica speței date prevederile art.106 Cod penal, pe motiv că nu corespunde gravității situației create de către Scorțescu Denis și Societatea Comercială „XXXXX” SRL. Eliminarea stării de pericol pusă în evidență prin săvârșirea faptei de contrabandă de către inculpați, cât și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, pot fi obținute prin confiscarea contravalorii semiremorcii cu care s-a încercat a transporta peste frontiera vamală a Republicii Moldova mărfuri a cărui export este sistat conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova, și anume a semiremorcii de model Schmitz în sumă de 108 891 lei, această acțiune constituind o garanție în plus pentru apărarea drepturilor omului, fiind justă în apărarea intereselor societății și care prevalează asupra interesului individual al persoanei, și în acest sens este de reținut faptul că confiscarea contravalorii ca procedeu legal urmărește scopul prevenirii săvârșirii unor fapte delictuale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2019, a fost admis apelul procurorului Russu Tatiana, casată parțial sentința primei

instanțe, în partea care se referă la respingerea cerinței de încasarea contravalorii semiremorcii, și pronunțată, în această parte, o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

S-a încasat, în mod solidar, de la Scorțescu Denis și SRL „Xxxxx” contravaloarea semiremorcii Schmidt, anul fabricării 2005, în mărime de 108891 (o sută opt mii opt sute nouăzeci și unu) lei.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției date instanța de apel a atestat că la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt (fapta comisă) și just a concluzionat că inculpații au săvârșit contravenția prevăzută de art.13, 287 alin.(10) Cod contravențional, adică tentativa de trecere a mărfurilor, obiectelor și altor valori peste frontiera vamală a Republicii Moldova eludându-se controlul vamal prin nedeclarare, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune de contrabandă sau o altă infracțiune. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond neîntemeiat a dispus respingerea solicitării acuzatorului de stat, cu privire la dispunerea confiscării în mod solidar, de la Scorțescu Denis și SRL „Xxxxx” contravaloarea semiremorcii Schmidt, anul fabricării 2005, în mărime de 108891 (o sută opt mii opt sute nouăzeci și unu) lei.

Instanța de apel a menționat că conform art.106 Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Dacă bunurile rezultate din infracțiuni și veniturile de la aceste bunuri au fost comasate cu bunurile dobândite legal, se confiscă acea parte din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracțiuni și a veniturilor de la aceste bunuri. Dacă bunurile menționate la alin.(2) lit. a) și b) aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora. Dacă bunurile respective au fost transferate cu titlu gratuit unei persoane care nu știa și

nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea acestora, bunurile se confiscă. Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală. Confiscarea specială nu se aplică în cazul infracțiunilor săvârșite prin intermediul unui organ de presă sau al oricărui alt mijloc de informare în masă.

Confiscarea specială este o măsură de siguranță de drept penal cu caracter patrimonial care constă în trecerea în patrimoniul statului a unor bunuri sau valori care au servit la săvârșirea faptei penale sau au rezultat din săvârșirea acesteia, ori sînt deținute contrar legii. Ea se face în scopul excluderii pericolului de a fi săvârșite noi fapte penale. Pentru a aplica confiscarea specială, este necesar a constata că: a) făptuitorul a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală indiferent dacă el a fost pedepsit penal sau absolvit de răspunderea penală în condițiile legii (în cazul minorilor, persoanelor incapabile etc.); b) făptuitorul a utilizat obiecte, lucruri pentru săvârșirea infracțiunii (unelte, mecanisme, mașini, nave acvatice, arme etc.) care aparțin lui sau complicilor la infracțiune; c) făptuitorul a dobândit produse, bunuri prin fapta penală săvârșită, realizând latura obiectivă a infracțiunii.

La caz, instanța de apel a reținut că sunt întrunite toate condițiile pentru dispunerea confiscării contravaloarii semiremorcii Schmidt, anul fabricării 2005, în mărime de 108891 (o sută opt mii opt sute nouăzeci și unu) lei.

Instanța de apel a constatat că confiscarea este o măsură de siguranță, aplicarea căreia constituie o împuternicire exclusivă a instanțelor de judecată. Respectiv, doar instanța de judecată poate dispune această măsură. Sancțiunea respectivă poate fi dispusă indiferent de faptul dacă în rechizitoriu este stipulată o asemenea solicitare. Confiscarea constituie o măsură de siguranță și, asemenea pedepsei, nu face parte din „limitele învinuirii”, care trebuie stipulate în rechizitoriu, deoarece se referă la regimul sancționator și nu la caracteristicile faptei comise.

Totodată, instanța de apel a reținut că suma este una exactă, or potrivit raportului de evaluare nr.28/10-00060 din 07.03.2018, s-a stabilit că, valoarea medie de comercializare pe piață a unei semiremorci de marca Schmitz, anul fabricării 2005, constituie circa 5260 Euro. Conform cursului oficial al BNM la 07.03.2018 (1Euro = 20,7018 lei) , prețul mediu pe piață a mijlocului de transport constituie circa 108891 lei. Astfel, instanța de apel a menționat că suma care urmează a fi încasată este una certă. Mai mult, sumele respective nu au fost contestate de inculpați.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Matusenco Ion în numele inculpatului Scorțescu Denis și SC „Xxxxx” SRL, prin care indicînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10), 12), 13), 16) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele :

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței – temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală;

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale - temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct.10) Cod de procedură penală;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită - temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct.12) Cod de procedură penală;

- a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului - temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct.13) Cod de procedură penală;

- norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție - temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct.16) Cod de procedură penală;

- încă de la faza urmăririi penale apărarea a făcut obiecții la actul de acuzare și a formulat plîngerile respective prin care a contestat acțiunile organului de urmărire penală, care a înscenat pornirea unei cauze penale;

- includerea unor circumstanțe de fapt inexistente cum ar fi sumele însușite a acordat organului de urmărire penală și părții acuzării să creeze premise directe în formularea unor acuzații false;

- apărarea invocă, actul de acuzare a fost structurat pe niște presupuneri nefiind confirmate prin circumstanțe de fapt și de drept, nefiind reflectate prin mijloace de probă;

- astfel, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, a stabilit fapta incriminată de lege ca infracțiune, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului;

- apărarea reiterează, că principiul prezumției nevinovăției se conține în art. 11 al Declarației Universale a Drepturilor Omului (1948); art. 6 § 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului (1950); Art. 14.2 al Pactului internațional asupra drepturilor civile și politice (1966), reglementări conținute și în legislația internă a Republicii Moldova - Constituția Republicii Moldova în art. 21 care prevede că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public în cazul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale;

- analizând probele cercetate în ședința de judecată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, apărarea, călăuzindu-se de lege, a ajuns la concluzia că în ședința de judecată învinuirea

adusă lui Denis Scorțescu și SRL „Xxxxx” nu s-a confirmat în totalitate, deoarece nu s-a constatat faptul existenței infracțiunii, recurenței nu au săvârșit careva fapte prejudiciabile în concluzie nu sunt întrunite elementele infracțiunii și condamnatul nu este vinovat;

- în așa mod, se atestă că organul de urmărire penală, contrar prevederilor art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală nu a cercetat sub toate aspectele, complet și obiectiv, circumstanțele cauzei, iar conform art. 24 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii;

- în așa mod, dacă revedem DVE 20211630 din 29 ianuarie 2018 părțile vizate în cauza penală au declarat spre export mărfuri conform poziției tarifare 440929990 în cantitate de 16,81 m³, poziție tarifară care de facto are unitatea de măsurare kg dar nu m³. Reieșind din procesul verbal de control fizic al mărfurilor se constată că mărfuri la poziția tarifară au găsit în cantitate de 9,88 m³;

- de aici, din care anume circumstanțe și din care anume fapte organul de urmărire penală a reieșit că 4,39 m³ constituie obiectul nemijlocit de contrabandă, pe când din cantitatea totală de 16,81 m³ au fost constatate prin control fizic 9,88 m³, restul mărfii era prohibit;

- această incertitudine și cuprinsă în actul de acuzare constituie doar o majorare artificială a cuantumului pentru încadrarea acțiunilor;

- de alt fel, cum organul de urmărire penală în lipsa a careva concluzii a constatat, că valoarea bunurilor a constituit suma de 160809,02 lei MDL, pe când mărfurile în cantitate de 11,3 m³ constituie produse prohibite și încadrate în poziția tarifară 440799400;

- în ordonanța sa de respingere a cererii vizând numirea expertizei merceologice organul de urmărire penală a statuat că unica normă legală în sensul determinării valorii în vamă este Legea cu privire la tariful vamal și valoarea a fost determinată din sursele declarate în DVE din 29 ianuarie 2018;

- acuzarea nu a probat faptul, că bunurile supuse confiscării speciale sunt încadrabile în norma art. 106 alin. (2) Cod penal;

- asupra acestui capăt de solicitare apărarea invocă, că nici organul de urmărire penală și nici acuzarea nu a probat extrema necesitate de confiscare specială;

- nu este clar cum instanța de apel a dat aprecierea confiscării speciale, pe de altă parte, conform procesului verbal al ședințelor de judecată acuzarea s-a refuzat de audierea martorilor în cauza penală și în special a martorilor care au constatat nemijlocit fapta contravențională.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin. (2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța

de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12), 13) și 16) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, sau faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, sau a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului, ori norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

Colegiul penal raportînd temeiurile invocate de avocat în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, decizia atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Totodată, avînd în vedere că în situația cînd instanța de apel a admis apelul procurorului și a casat sentința parțial în partea care se referă la respingerea cerinței de încasarea contravalorii semiremorcii, încasînd în mod solidar de la Scorțescu

Denis și SRL „Xxxxx” contravaloarea semiremorcii Schmidt în mărime de 108891 lei, Colegiul penal menționează că just instanța de apel s-a expus asupra circumstanțelor de drept ale cauzei și legalității deciziei adoptate, din acest punct de vedere, nu există temei de a se expune asupra legalității și temeiniciei deciziei instanței de apel din 02 decembrie 2019 prin prisma criticilor invocate în cererea de recurs declarată de avocatul Matusenco Ion.

Respectiv, având în vedere prevederile art.420 alin.(4) Cod de procedură penală și faptul că la caz a fost depus apel de către procuror, prin urmare avocatul Matusenco Ion în numele inculpatului a pierdut dreptul de a critica în recurs pedeapsa și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta, recurenții având dreptul să critice doar în partea aplicării prevederilor art. 106 Cod penal, soluție care a fost modificată de către instanța de apel, dar nu și individualizarea pedepsei și încadrarea juridică a faptei, astfel rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârii contestate în cauza penală în privința inculpatului Scorțescu Denis și Societatea Comercială „Xxxxx” SRL.

Astfel, argumentele avocatului referitor la vinovăție și la faptul că *„părțile vizate în cauza penală au declarat spre export mărfuri conform poziției tarifare 440929990 în cantitate de 16,81 m³, poziție tarifară care de facto are unitatea de măsurare kg dar nu m³”*, nu pot fi acceptate și examinate de către instanța de recurs ordinar, or sentința primei instanțe nu a fost contestată cu apel de către apărare, fiind atacată de procuror doar în partea neaplicării prevederilor art. 106 Cod penal, care prevede confiscarea specială.

Totodată, recurentul invocă că, nici organul de urmărire penală și nici acuzarea nu a probat extrema necesitate de confiscare specială, instanța de apel pronunțând astfel o decizie greșită în partea menționată, semnalizând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală și anume *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor contestate.

Motivele recurentului, precum că instanța de apel incorect a dat apreciere confiscării speciale, Colegiul penal le consideră neîntemeiate, or instanța de apel just a constatat că confiscarea este o măsură de siguranță, aplicarea căreia constituie o împuternicire exclusivă a instanțelor de judecată. Respectiv, doar instanța de judecată poate dispune această măsură. Sancțiunea respectivă poate fi dispusă indiferent de faptul dacă în rechizitoriu este stipulată o asemenea solicitare. Confiscarea constituie o măsură de siguranță și, asemenea pedepsei, nu face parte din „limitele învinuirii”, care trebuie stipulate în rechizitoriu, deoarece se referă la regimul sancționator și nu la caracteristicile faptei comise.

Totodată, instanța de apel corect a reținut că suma este un exactă, or potrivit raportului de evaluare nr.28/10-00060 din 07.03.2018, s-a stabilit că, valoarea medie de comercializare pe piață a unei semiremorci de marca Schmitz, anul fabricării 2005, constituie circa 5260 Euro. Conform cursului oficial al BNM la 07.03.2018 (1Euro = 20,7018 lei), prețul mediu pe piață a mijlocului de transport constituia circa 108891 Lei. Astfel, suma care a fost încasată este una certă, motiv de a interveni în decizia instanței de apel nu există, soluția fiind una legală și întemeiată în această parte.

La fel, în recursul declarat, se mai invocă ca temei de casare a hotărârilor judecătorești și art.427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal conchide că temeiul dat nu s-a confirmat în prezenta cauză, deoarece prima instanță corect a încadrat juridic acțiunile comise de către Scorțescu Denis și SC „Xxxxx” SRL, în baza probelor examinate în prima instanță.

Referitor la temeiurile de casare prevăzute de pct.13), 16) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală invocate de recurent, Colegiul penal menționează că sunt neîntemeiate și nu sunt incidente speței date, recurentul nu a descris cu ce anume nu este de acord, fără a descrie care lege penală a intervenit în favoarea condamnatului și care normă de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la încălcarea prevederilor art. 6 CEDO cu referire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, considerându-le declarative și nerelevante pentru speța dată, fiindcă cauzele Prince Hans Adam II de Liechtstein vs Allemagne din 17.01.2001 și I.H. vs Austria din 20.04.2006 nu sunt aplicabile cazului dat, decizia instanței de apel fiind corect motivată.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a erorilor de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12), 13) și 16) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului depus de către avocatul Matusenco Ion în numele inculpatului Scorțescu Denis și SC „Xxxxx” SRL. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Matusenco Ion în numele inculpatului Scorțescu Denis și SC „Xxxxx” SRL, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2019, în cauza penală privindu-i pe **Scorțescu Denis Xxxxx și Societatea Comercială „Xxxxx” SRL**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **04 iunie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie